

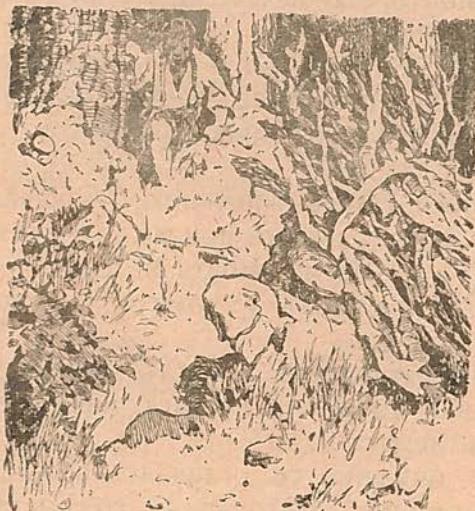

Златнитъ дръвца.

(Приказка).

Въ одно село нѣкога живѣлъ единъ бѣденъ тѣкачъ съ голѣмо сѣмейство. Отъ ранна утринь до късна вечеръ той и жена му работѣли безъ да жалятъ силитѣ си и пакъ не могли да посрѣщатъ домашнитѣ си нужди, защото положениетъ трудъ не могълъ да имъ спечели пари за прѣхрана на цѣлото сѣмейство: тѣ двамата, четиритѣхъ дѣца и старата майка на тѣкача. Но сѣмейството живѣло въ говоръ съ всички съсѣди и стариятъ тѣкачъ съ удоволствие помогалъ, въ всѣко врѣме, колкото могълъ.

Еднаждъ синътъ на тѣкача отишѣлъ въ тихата гора да събира сухи дръвца. Настжпило студено врѣме и въ дома на тѣкача немогло да се работи отъ студъ.

Тамъ той съгледалъ да лежи на земята единъ немощенъ старецъ съ голѣма товарчина сухи дръвца, безъ да може да стане . . .

Мжно станало на малкото момче заради стареца; приближило се до него и почнало да повдига товарчина за да стане старецътъ, но нѣ-

мало сили за подобна работа.

Мжчило се, мжчило се малкото момче и казало: